

УДК 378.6:(002+02):001.891

ВРОЦЛАВСЬКИЙ ІНСТИТУТ НАУКОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ І БІБЛІОТЕКОЗНАВСТВА: ІСТОРІЯ ТА ДІЯЛЬНІСТЬ

Галина РУСИНСЬКА-ҐЕРТИХ

*Вроцлавський університет, Інститут наукової інформації та бібліотекознавства,
пл. Університетська, 9/13, м. Вроцлав, 50-137, Польща, тел. (071) 343-78-11,
ел. пошта: halina.r.g@interia.pl*

У статті робиться спроба висвітлити діяльність Інституту наукової інформації та бібліотекознавства Вроцлавського університету. Розглянуто історію Інституту, зміни, які відбулися протягом всього періоду його існування, а також його науково-дидактичні досягнення та роль у середовищі бібліотекарів, бібліотекознавців та книгознавців.

Ключові слова: Інститут наукової інформації та бібліотекознавства, Вроцлавський університет, книгознавство, бібліотекознавство, науководслідницька діяльність, вища освіта.

Початки вроцлавського Інституту наукової інформації та бібліотекознавства слід шукати понад п'ятдесят років тому. 1 жовтня 1956 р. було створено за ініціативою директора Університетської бібліотеки у Вроцлаві проф. Антоні Кнота перші у Польщі заочні Бібліотекознавчі курси для працюючих¹, а через два місяці (1 листопада 1956 р.) засновано кафедру бібліотекознавства², яка увійшла до структури філологічного факультету Вроцлавського університету. Ця кафедра була третім в країні навчальним підрозділом, який випускав бібліотекарів (після лодзького та варшавського, що діяли відповідно від 1945 та 1951 рр.) Її першим керівником став відомий теоретик книго- та бібліотекознавства проф. Кароль Гломбівський. У жовтні 1957 р. розпочалася підготовка бібліотекарів також і на денному відділенні. Окрім того, з 1979 р. існує післядипломне навчання, де можна здобути освіту у сфері бібліотекознавства (загальну чи спеціалізовану – для праці у шкільних чи педагогічних бібліотеках, з 1996 р. – у видавничій галузі, а останнім часом також і в сфері інформаційних та мультимедійних технологій, отримавши кваліфікацію брокера та менеджера інформації).

Перші працівники кафедри походили переважно із середовища вроцлавської Університетської бібліотеки, наприклад, згаданий вже К. Гломбівський, Казимира Малечинська, Марія Пживецька-Самецька, Юліан Ферч. Залучали до праці також Марту Бурбянку, Яна Ожуга, Броніслава Коцовського, Гелену Швейковську та багато інших працівників університетської книгозбірні.

З 1 жовтня 1969 р. кафедру перетворили в Інститут бібліотекознавства³. Посаду директора обійняв проф. А. Кнот, який очолював Інститут до 1972 р. Його наступ-

---

¹ Mendykowa A. Studium Bibliotekoznawstwa dla Pracujących w Uniwersytecie Wrocławskim (1956–1967) // *Roczniki Biblioteczne*. – 1967. – R. 11, z. 1/2. – S. 483–521.

² Maleczyńska K. Katedra Bibliotekoznawstwa Uniwersytetu Wrocławskiego 1956–1961 // *Roczniki Biblioteczne*. – 1961. – R. 5. – S. 391–394; Gruczyński S. J. Katedra Bibliotekoznawstwa Uniwersytetu Wrocławskiego (1956–1967) // *Ibidem*. – 1967. – R. 11, z. 3/4. – S. 467–482.

³ Utworzenie Instytutu Bibliotekoznawstwa Uniwersytetu Wrocławskiego // *Roczniki Biblioteczne*. – 1969. – R. 13, z. 3/4. – S. 808.

никами були: Б. Коцовський (1972–1977), К. Малечинська (1977–1981), Кшиштоф Мігонь (1981–1996), Малгожата Комза (1996–2005); від 2005 р. Інститутом керує проф. д-р габ. Марта Скальська-Злат.

У 1977–1983 рр. в Інституті діяла перша в країні заочна аспірантура. З 1995 р. дещо змінилася система підготовки аспірантів; вони тепер здобувають ступінь доктора (еквівалентний українському кандидатові наук) під час чотирирічних докторантських студій на філологічному факультеті (у галузях бібліології, мовознавства та літературознавства).

Від 1987 р. Інститут отримав дозвіл надавати наукові ступені доктора та доктора габлітованого (еквівалент українського ступеня доктора наук) гуманітарних наук у галузі бібліології. До 2005 р. він єдиний у країні мав право габлітації у цій галузі; з 2005 р. його має також Варшавський університет.

До квітня 1989 р. Інститут діяв у приміщенні за адресою вул. Св. Ядвіги, 3 (тепер будинок Університетської бібліотеки), пізніше його перемістили до відремонтованого будинку за адресою пл. Університетська, 9/13.

У 2002 р. Інститут бібліотекознавства отримав акредитацію від Акредитаційної комісії навчальних закладів, а у 2007 р. її продовжено на наступні п'ять років. Окрім того, Інститут оцінила Державна акредитаційна комісія*, яка 26 квітня 2007 р. видала відповідний сертифікат та після перевірки інших подібних інституцій (які займаються бібліотекознавством та науковою інформацією) відзначила саме вроцлавський заклад.

15 листопада 2003 р. Інститут бібліотекознавства знову змінив назву, на цей раз на Інститут наукової інформації та бібліотекознавства. У ньому існують на цей час чотири кафедри: теорії та історії книги, бібліотекознавства, бібліографії та наукової інформації, сучасної книги та видавничої справи.

Навчальна діяльність

До 1998 р. по всій країні студентів навчали на підставі однаких програм, які затверджувало міністерство. Незважаючи на те, вроцлавський Інститут бібліотекознавства намагався підтримувати власну оригінальність. Від початків тут вирішили робити наголос на історичному та культурному контексті, в якому функціонують книжка та бібліотека. Уникали обмеження навчальних курсів лише до сучасних, практичних справ. У навчальному процесі проблематику, яка стосувалася бібліотечної справи та книгознавства, включали до широкого кола питань, активно використовували багатство вроцлавських колекцій, удоступнюючи таким чином інформацію про давню та сучасну культури книги в Сілезії.

Коли у 1975 р. в Польщі зробили спробу диверсифікувати вищу освіту у галузі бібліотекознавства і впровадили так звані профілі (“математичний”, де домінували проблеми наукової інформації та нових інформаційних технологій, та “гуманітарний”), то було очевидно, що вроцлавський заклад буде мати гуманітарний профіль. Тепер, незважаючи на те, що він і далі зберігає гуманітарне спрямування, Інститут значно змінив свої навчальні програми, пристосовуючи їх до нових реалій життя та ситуації на ринку праці. Тут навчають студентів як загалом (книгознавство, бібліотекознавство та наукова інформація), так і в межах певних спеціалізацій (м. ін. публічні, шкільні, наукові бібліотеки, спеціальні збірки, видавнича справа, книжкове мистецтво, наукова

---

* Наступна перевірка очікується у 2013–2014 н. р.

інформація, інформаційні системи, цифрові бібліотеки). Завдяки тому випускники з успіхом можуть працювати як на адміністративних та наукових посадах у багатьох наукових бібліотеках Польщі (серед них є й викладачі у вищих школах, науковці), так і займати місця вчителів-бібліотекарів у школах та різних освітніх закладах, поповнювати адміністративно-керівний склад та персонал публічних бібліотек, книгарень, видавництв, друкарень та інформаційних пунктів.

Від 1998–1999 н. р. навчальна програма базується на системі залікових балів (кредитів). Цю систему формують блоки предметів, обов'язкових та за вибором. Студенти укладають свій навчальний план у межах кількох спеціалізацій. Вони мають індивідуальні навчальні програми, пристосовані до наукових та дидактичних зацікавлень викладачів, потреб місцевої громади та ринку праці.

Тепер Інститут забезпечує денне та заочне навчання першого та другого рівня та дво- чи трисеместрові (залежно від обраного кваліфікаційного рівня) післядипломні студії. Навчання першого рівня триває три роки, випускники складають дипломний іспит і отримують диплом ліценціата (бакалавра) наукової інформації та бібліотекознавства; навчання другого рівня триває два роки, випускники складають магістерський іспит, захищають магістерську роботу і отримують диплом магістра наукової інформації та бібліотекознавства.

Під час навчання першого рівня (ліценціатська програма) кожен студент зобов'язаний брати участь у заняттях із фізичного виховання та вивчати іноземні мови. Обов'язковою також є практика за фахом після четвертого семестру. Студенти другого рівня навчання (магістерська програма) обирають спеціальність і вивчають обов'язковий для неї блок предметів. Вони також мають практику (після другого семестру) і виконують її у місці, відповідному до обраної спеціальності.

Кожен навчальний курс закінчується іспитом або заліком і перерахунком оцінок на кредитні бали. За фахові практики та заняття із фізичного виховання кредитні бали не нараховуються, однак вони є обов'язковими і необхідними для переведення на наступний курс. Студент отримує підсумкову оцінку на підставі участі в заняттях та виконання завдань, отриманих від викладача (письмові роботи, практичні завдання), а також проходження визначених форм перевірки знань (тести, колоквиуми, усні відповіді і т. п.).

На третьому курсі ліценціатської програми з'являються предмети за вибором (із так званої кафедральної пропозиції), які пропонують різні інститути філологічного факультету або які викладаються у Інституті наукової інформації та бібліотекознавства. Список предметів за вибором, які пропонує Інститут, містить передовсім ті, які викладаються для студентів другого рівня навчання. Предмети за вибором можуть мати форму лекції або співбесіди (вправ) в обсязі, поданому у навчальному плані. Студенти обирають такі предмети за погодженням із куратором, визначеним дирекцією Інституту для певного курсу, а під час навчання другого рівня – за погодженням із керівником магістерського семінару.

Всі студенти зобов'язані відвідувати заняття з англійської мови обсягом 240 годин, а також відбути дві фахові практики під час канікул обсягом 120 робочих годин кожна; за практики вони отримують оцінки. Після четвертого семестру ліценціатської програми студенти зобов'язані пройти загальну бібліотекарську практику (склад, організація та зберігання фондів, опрацювання літератури за формою та предметом, робота з читачами та користувачами інформації). Після другого семестру магістерської програми є спеціалізаційна практика, обрана студентом відповідно до його спеціаль-

ності: у видавництвах та книгарнях (видавнича справа), у бібліотеках та інформаційних центрах (наукові, шкільні та педагогічні бібліотеки, електронні служби наукової інформації), у відділах спеціалізованих фондів бібліотек та музеях (книжкове мистецтво).

Студенти можуть також обрати спеціальність вчителя. Вони, закінчуючи навчання, отримують також і педагогічну підготовку. Це, зокрема, надається тим, які планують стати шкільними бібліотекарями. Вчительська спеціалізація існує тільки на ліценціатській програмі. Згідно із запровадженими нещодавно у Польщі правилами у справі підготовки вчителів*, з 2004–2005 н. р. студенти, які здобувають педагогічну освіту, мусять спеціалізуватися з двох предметів, що дозволить їм викладати у школі ці два предмети. В Інституті наукової інформації та бібліотекознавства студенти отримують спеціальності вчитель-бібліотекар у початковій школі (*szkole podstawowej*) і гімназії (основна) та вчитель польської мови та літератури у початковій школі та гімназії (додаткова). Умовою отримання диплома, що свідчить про педагогічну кваліфікацію, є також позитивна оцінка з англійської мови (240 годин) та проходження додаткових педагогічних практик обсягом 180 годин. Вчительську спеціалізацію впроваджують для студентів певного року лише тоді, коли знайдеться відповідне число охочих.

Заочне навчання платне. Як і навчання на денній формі, воно двоступеневе: трирічне навчання першого рівня (ліценціатська програма) та дворічне навчання другого рівня (доповнююча магістерська програма). Є блоки обов'язкових та доповнюючих (на вибір) предметів. Під час навчання першого рівня кожен студент зобов'язаний відвідувати заняття з іноземної (англійської) мови обсягом 60 годин а також пройти (після четвертого семестру) практику за фахом на канікулах обсягом 60 годин. Під час навчання другого рівня студенти обирають спеціальність (публічні та шкільні бібліотеки або видавнича справа) і вивчають обов'язковий для неї блок предметів.

Як вже згадувалося вище, Інститут пропонує також післядипломну освіту. Це кваліфікаційні курси для бібліотекарів, для вчителів-бібліотекарів, а також для всіх, хто хоче опанувати нові інформаційні та мультимедійні технології.

Кваліфікаційні студії для бібліотекарів призначені для випускників різних вищих шкіл, які мають диплом магістра з іншої спеціальності. Вони відбуваються у формі заочного навчання. Там готують слухачів до роботи у публічних та наукових бібліотеках, детально інформуючи про всі форми та етапи діяльності цих закладів. Навчальна програма передбачає також удосконалення вже наявних практичних вмій.

Кваліфікаційні курси для вчителів-бібліотекарів призначені для випускників ліценціатської та магістерської програм (окрім спеціальності “наукова інформація та бібліотекознавство”), які мають педагогічну підготовку. Вони теж відбуваються у формі заочного навчання і тривають три семестри (350 годин). Слухачі отримують достатні знання для забезпечення належної організації та функціонування шкільної бібліотеки. На курсах готують до роботи у таких бібліотеках, а також удосконалюють знання та вміння тих вчителів, які вже працюють у шкільних бібліотеках, але ще не пройшли відповідного навчання.

Курси інформаційних та мультимедійних технологій мають завдання готувати спеціалістів із передових інформаційних технологій, інформаційного менеджменту та використання мультимедійних технологій та ресурсів у щоденній фаховій праці. Слухачі мають можливість набути (або поновити) знання щодо послуг, які надають сучасні бібліотеки (в т. ч. цифрові) та інші інституції і які необхідні для пошуку

---

* Розпорядження Міністерства національної освіти та спорту від 7 вересня 2004 р. у справі стандартів підготовки вчителів.

інформації. Їх також вчать оцінювати, трансформувати та поширювати інформацію. Новими є спеціалізації брокера та менеджера інформації, які можна отримати на післядипломних студіях.

Наукова діяльність

Науково-дослідницька робота, якою займаються в Інституті, обіймає багато напрямів і тем. Це проблеми, що стосуються теорії книгознавства та науки про книжку, історії книжкової культури, історії бібліотек та бібліотечної справи (в регіональному, національному та міжнародному масштабі), історії читання, читачезнавства, видавничої діяльності, книжкового мистецтва, теорії та практики наукової інформації, засобів оцінки наукової діяльності та наукових публікацій (бібліометрія, наукометрія, інфометрія), нових видів публікацій та інформаційних технологій, зокрема, електронних книжок та цифрових бібліотек. Наприклад, працівники Інституту здійснюють порівняльні дослідження, що стосуються традиційної та електронної книжки, вивчають головні аспекти та особливості роботи бібліотекаря в сучасних умовах, порушують проблеми стандартизації в бібліотеках, обмірковують погляди видавців на літературу для дітей та молоді. Вони займаються інтердисциплінарними дослідженнями, працюють у площині бібліології та інших гуманітарних наук, зокрема, теорії та історії літератури, історії образотворчого мистецтва тощо⁴.

Аналізуючи хронологічний розвиток наукових зацікавлень в Інституті (раніше на кафедрі) бібліотекознавства, зауважимо, що спочатку домінувала давня історія книжки та читання у широкому розумінні, головню у Сілезії та Галичині. З часом територіальні межі досліджень розширилися і охопили інші регіони Польщі та світу; хронологічні межі досліджень наблизились до сучасності. Стали займатися теорією книжки, точніше, теорією, історією та методологією науки про книжку чи бібліології. Досліджувалася історія друкарства, зокрема видання музичних творів, вивчалися книгарні, історія читання і читачі, історія бібліотек, бібліотечної справи, бібліофільства, бібліографії. Почали також комплексно вивчати шкільні бібліотеки, а також розвивати науку про інформацію. Все частіше почали з'являтися теми, спільні для бібліології та літературознавства, вирішуються проблеми бібліометрії, кіберметрії, нетометрії та застосування нових методів у книгознавчих дослідженнях. Тепер дуже помітна увага науковців до питань, пов'язаних із новими засобами інформації, інформаційними технологіями та послугами; поширеними є також роздуми щодо сучасних форм книги⁵.

Наукова діяльність працівників вроцлавського Інституту не обмежується лише індивідуальними дослідженнями – вони брали і беруть участь у численних колективних проектах, редакційних колегіях, дослідницьких колективах. Вони готували енциклопедії та словники, як універсальні, так і спеціалізовані (книгознавчі), виконували завдання міністерства науки і вищої школи, освіти, культури, а також відомств, відповідальних за бібліотечну справу та підготовку працівників, пов'язаних із книжкою,

⁴ Див.: Żbikowska-Migoń A. Prace naukowo-badawcze w Instytucie Bibliotekoznawstwa Uniwersytetu Wrocławskiego (1956–1976) // *Roczniki Biblioteczne*. – 1977. – R. 21, z. 1/2. – S. 485–497; Ejustdem. Wrocławski Instytut Bibliotekoznawstwa jako ośrodek badań naukowych // *Annales Silesiae*. – 1984. – Vol. 13. – S. 41–52; Herden E., Koredczuk B. Badania Naukowe w Instytucie Informacji Naukowej i Bibliotekoznawstwa Uniwersytetu Wrocławskiego w latach 1956–2006. Próba syntezy i oceny // *Dokument, książka i biblioteka w badaniach naukowych i nauczaniu uniwersyteckim* / pod red. M. Skalskiej-Zlat i A. Żbikowskiej-Migoń. – Wrocław, 2008. – S. 181–200.

⁵ Окремі публікації див.: <http://www.ibi.uni.wroc.pl/bibl/Indeksy.htm>; <http://www.bu.uni.wroc.pl/publikacje/>.

залучалися до процесу формування та вдосконалення бібліотечної та інформаційної сфер у Польщі.

Слід також відзначити дуже численну участь працівників Інституту у наукових радах різних бібліотек, наукових товариствах, редакційних колегіях періодичних видань із книго- та бібліотекознавства, проблем наукової інформації загальнодержавного рівня (серед них “Roczniki Biblioteczne”, “Studia o Książce”, “Przegląd Biblioteczny”, “Zagadnienia Informacji Naukowej”, “Czasopismo Zakładu Narodowego im. Ossolińskich”, “Polish Libraries Today”, “Zagadnienia Naukoznawstwa”).

Вроцлавський Інститут наукової інформації та бібліотекознавства видає також самостійно, в складі загальноуніверситетської серії “Acta Universitatis Wratislaviensis”, періодичний збірник статей під назвою “Бібліотекознавство” (“Bibliotekoznawstwo”). Ця серія охоплює наукові праці (монографії та колективні праці), які публікує Видавництво Вроцлавського університету. Її зміст формують видавничі групи факультетів та інститутів. У “Бібліотекознавстві” публікуються статті, дисертації та матеріали конференцій. Поділені тематично, вони відображають більшість напрямів досліджень, які здійснюються в Інституті – від питань теорії та методології науки про книжку, бібліотеку та наукову інформацію, історії книжки до вивчення сучасного становища книжки у світі зі зверненнями до практики. Збірник призначено для осіб, які цікавляться книгою, бібліотеками, читанням; його редколегію очолює М. Комза.

В Інституті наукової інформації та бібліотекознавства також знаходиться редакційний комітет загальнопольського наукового періодичного видання із книгознавства та бібліотекознавства під назвою “Бібліотечні щорічники” (“Roczniki Biblioteczne”)⁶, яке видає Міністерство науки та вищої школи. Багато працівників Інституту входить до складу цього комітету, серед них і Анна Жбіковська-Мігонь, головний редактор видання. Наукові праці, які там публікуються, стосуються теорії і методології бібліології та бібліотекознавства і суміжних наук, історії книжки у Польщі та світі, сучасної бібліотечної справи, підготовки працівників, пов’язаних із книжкою та бібліотеками. Окрім оригінальних досліджень друкуються джерела, рецензії на спеціалізовані праці (польські та чужоземні), хроніка наукового життя, некрологи. У 1971–1993 рр. в Інституті також редагували збірник “Дослідження книжки” (“Studia o Książce”), т. 1–19. З 1988 р. головним редактором цього збірника був працівник Інституту – К. Мігонь.

Інститут організував за час свого існування багато місцевих, загальнонаціональних та міжнародних наукових конференцій. Серед них були “500-ліття польського друкованого слова у Сілезії” (1975), “Стан і перспективи книгознавчих досліджень у Польщі” (1979), “Історична типологія польської книжки” (1990), “Бібліологія і багатомовність” (1993), “Комп’ютеризована друкарська справа і осередки масової комунікації” (2003), “Бібліотерапія у бібліотеках. Предмет, форми, методи” (2003), “Одиничні і принагідні друки: значення і функції” (2004), “Світ в образах” (2007), “Універсум літератури і електронна комунікація” (2008), “Читання – читачівство – читач як культурний феномен і предмет досліджень” (2009).

Співпраця

Працівники Інституту, добре розуміючи користь від співпраці, розвивали її чи не з перших днів його існування. Головно вони залучалися і залучаються досі до різних форм співпраці з бібліотеками (науковими, публічними, шкільними, спеціалізованими).

⁶ Див.: <http://www.rocznikibiblioteczne.edu.pl>.

Інститут завжди пов'язували дуже тісні контакти із бібліотекою Національного інституту ім. Оссолінських та з бібліотекою Вроцлавського університету, а також із іншими науковими бібліотеками Вроцлава. Працівники цих бібліотек викладали в Інституті різні предмети, керували студентськими практиками за спеціальністю, організовували планові відвідини бібліотек. Зі свого боку представники Інституту виступали із лекціями, брали участь у конференціях, були членами дорадчих органів Наукових чи Бібліотечних рад у бібліотеках. Інститут також співпрацює із Національною бібліотекою у Варшаві, Нижньосілезькою педагогічною бібліотекою, Нижньосілезькою публічною бібліотекою ім. Тадеуша Мікульського, Міською публічною бібліотекою, Медіатекою Міської публічної бібліотеки і багатьма шкільними бібліотеками. Працівники Інституту організовують відвідини студентами цих бібліотек, скеровують туди студентів на фахові практики, беруть участь у конференціях. Інститут співпрацює також із багатьма іншими польськими та чужоземними бібліотеками, зокрема, скеровуючи туди студентів на практики під час канікул.

Тісні контакти підтримуються і з різними навчальними закладами із Польщі та з-за кордону. Вони стосуються обміну досвідом навчально-педагогічної роботи, стажувань працівників і студентів, виїздів на конференції, стипендійних поїздок, пошуку інформації у бібліотеках, реалізації спільних проектів, публікацій. Окрім польських вищих шкіл, які готують студентів за спеціальністю "бібліотекознавство та наукова інформація", Інститут співпрацює із чужоземними інституціями, зокрема, із Чехії (Прага), Словаччини (Братислава), Угорщини (Будапешт), Німеччини (Берлін), Естонії (Таллінн), України (Львів), Литви (Вільнюс), Франції, Італії, Іспанії, Великої Британії, Швеції, США. Наслідком цього є цікаві відкриття та обмін науковими здобутками.

Переклад з польської Олександра СЕДЛЯРА

THE WROCLAW INSTITUTE OF SCIENTIFIC INFORMATION AND LIBRARY STUDIES: ITS HISTORY AND ACTIVITY

Halina RUSIŃSKA-GIERTYCH

*The Institute of Scientific Information and Library Studies of Wrocław University,
9/13, Uniwersytecki Sq., Wrocław, 50-137, Poland, tel. (071) 343-78-11,
e-mail: halina.r.g.@interia.pl*

In the article an attempt at elucidating the activity of the Institute of scientific information and library studies of the Wrocław University has been made. The history of the institute, changes which took place during the whole period of its existence, and also its scientific and didactic achievements as well as its role for librarians, library scientists, book specialists have been considered.

Key words: the Institute of scientific information and library science, the Wrocław University, bibliography, library science, research activity, higher education.

ВРОЦЛАВСКИЙ ИНСТИТУТ НАУЧНОЙ ИНФОРМАЦИИ И БИБЛИОТЕКОВЕДЕНИЯ: ИСТОРИЯ И ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ

Галина РУСИНСКА-ГЕРТЫХ

*Вроцлавский университет, Институт научной информации и библиотековедения,
пл. Университетская, 9/13, г. Вроцлав, 50-137, Польша, тел. (071) 343-78-11,
эл. почта: halina.r.g@interia.pl*

Статья информирует о деятельности Института научной информации и библиотековедения Вроцлавского университета. Рассмотрена история Института, изменения, которые произошли на протяжении всего периода его существования, а также его научно-дидактические достижения и роль в среде библиотекарей, библиотековедов и книговедов.

Ключевые слова: Институт научной информации и библиотековедения, Вроцлавский университет, книговедение, библиотековедение, научно-исследовательская деятельность, высшее образование.

Стаття надійшла до редколегії 30. 12. 2009

Прийнята до друку 22. 02. 2010